

DARIJA HARON

Bekstvo iz harema

Erotski roman

Prevela s nemačkog
Kristina Došen

Laguna

Naslov originala

Daria Charon

FLUCHT AUS DEM HAREM

Copyright © 2009 Verlagsgruppe Lübbe GmbH & Co. KG,
Bergisch Gladbach

Translation copyright © 2011 za srpsko izdanje, LAGUNA

BEKSTVO IZ HAREMA

Prvo poglavlje

Lejla se kretala sitnim koracima kroz vrt koji je odvajao palatu od pašinog harema. S njom su bile Cenda, s jedne, i njena majka s druge strane. U rukama ukrašenim kanom nosila je zlatan kovčežić. Na sunčevom svjetlu presijavalo se bezbroj dragulja kojima je bio obložen. Nije mogla da dočeka da ga otvori. Kakvo li se neprocenjivo blago možda nalazi u kutiji koju joj je, povodom njenog dvanaestog rođendana, uručio sam paša? Neobičan čin, jer joj njen gospodar nikada pre toga nije uputio nijednu reč. Danas ju je, međutim, dugo i pažljivo posmatrao, i bila je srećna što su je majčine služavke prvi put obukle i pobrinule se o njenoj kosi kao da je odrasla žena.

Odvele su je u veliku dvoranu u kojoj je paša sedeo na tronu i gledao je. Ponizno je klekla pred njim i uspravila se tek kad joj se, na njeno iznenađenje, obratio sâm veliki paša Ahmet.

„Vidim da si porasla, Lejla. Uskoro ćeš postati žena.“

I dalje je gledala u pod, dlanovi su joj bili vlažni, a srce joj je ubrzano kucalo od uzbuđenja, jer paša je zaista razgovarao s njom. Druge devojke nikada neće poverovati u to, i...

„Pogledaj me!“

Nehotice je podigla glavu. Tu, odmah pored nje sedeo je svemoćan paša raširenih nogu i ruku opušteno položenih na rukohvate fotelje. Njegovo tamno lice i vilica prekrivena uskom saracenskom bradom odudarali su od belog kaftana ukrašenog zlatnim vezom. Pantalone su mu takođe bile bele, a papuče sa uvijenim vrhom obložene biserima i dragim kamenjem.

„Koža fina poput sedefa i oči boje persijskog ametista“, rekao je on setno. „Lejla, postaćeš prava lepotica, dragulj moje kuće.“

Lejli su se obrazi zarumeneli i radost ju je preplavila dok je slušala ove reči. Ona je paši lepa! Ubuđuce će hodati uzdignute glave. I majka će biti zadovoljna, ipak se i ona tako trudila da Lejla danas izgleda savršeno.

Paša Ahmet podigao je uzanu, prstenjem ukrašenu šaku, i odmah mu je prišao sluga obučen samo u dimije. Pružio je gospodaru zlatan kovčežić s blagom.

„Dakle, Lejla“, počeo je paša, „ovaj poklon će te uvek podsećati na današnji dan. U ovom kovčežiću nalazi se tvoja budućnost.“

Pružio joj je kovčežić i Lejla ga je prihvatila drhtavim rukama. Usta su joj se osušila, a jezik zalepio za nepce. „Hvala vam, gospodaru moj“, jedva je izgovorila gotovo nečujno. Onda se dosetila i poljubila ruku koja je još uvek bila ispružena prema njoj. Naravno, nije mu zaista dodirnula ruku.

Na njegovom tamnom licu pojavila se naznaka osmeha. „Hvala ti što si me usrećila slutnjom svoje buduće lepote. Možeš se udaljiti, Lejla. Ali budi sigurna da te nikada neću zaboraviti.“

Dok je napuštala dvoranu koračajući unazad, Lejla je držala kovčežić tako čvrsto uz grudi da joj se drago kamenje bolno

urezivalo u kožu kroz tanku svilu. Išla je pognute glave ali nije posmatrala fini mozaik koji je krasio pod dvorane. Umesto toga, usredsredila se na to da se udalji otmenim, hitrim pokretima kakve je uvek posmatrala kod odraslih žena.

Na njeno olakšanje, zaista joj je uspelo da bez posrtanja stigne do lučnog ulaza u dvoranu gde su je čekale Cenda i majka. Sve tri su se poslednji put poklonile paši i napustile dvoranu.

„Daj da vidimo, Lejla! Šta ti je paša poklonio?“ Cenda je pokušala da joj otme kovčežić, ali Lejla ga je držala čvrsto i žustro odmahivala glavom.

„Može nam ga kasnije pokazati“, rekla je njena majka. „Ipak je to poklon, pa neka Lejla odluči kada će nam ga pokazati. I da li će to uopšte učiniti.“

Lejla je s olakšanjem popustila stisak kojim je prigrlila kovčežić i trudila se da održi korak s dvema ženama. Hodnici palate činili su joj se beskrajni, a snalaženje među svim tim visokim stubovima teško joj je palo. Do tada nije tako često morala da napušta harem.

U tom trenutku u susret su im dolazila dva čuvara. Vukli su zarobljenika kome je glava beživotno padala na grudi. S njegovih mršavih ruku visili su pokidani dronjci bele košulje. Kroz pocepane smeđe pantalone videle su se noge s krastama od krvi pomešane s prašinom. Lejla je razmišljala kakav li je zločin počinio ovaj mladić, budući da je zaslužio ovakvu kaznu. Dok je prolazila pored zarobljenika, pitala se da li će među crvenkastoplavim pramenovima njegove kose prepoznati lice, ali nije videla ništa osim tamnih, sasušanih tragova krvi.

Zamišljeno je gledala za ovim muškarcima, pa nije primetila da su Cenda i njena majka skrenule između dva stuba. Tek kada je začula svoje ime, brzo je promenila pravac i krenula za njima.

Cenda ih je napustila kada su došle u harem, a Lejla se s majkom povukla u svoje odaje. Otrčala je bez reči u svoju sobu i bacila se na krevet. Oprezno je položila kovčežić i posmatrala ga sa svih strana. Namerno je produžavala neizvesnost, legla je na leđa i podigla kutiju kako bi uživala u svetlucanju dragog kamenja. Konačno je klekla pokraj kreveta i izvukla iz ušica zlatan zasun s lančićem.

Lejla je zadržala dah dok je polako i oprezno otvarala poklopac, očekivala je da će i unutra otkriti svetlucave dragulje. Međutim, zurila je u kovčežić zbunjeno i u neverici. Bio je prazan. Pošto je oklevala da prihvati ovu činjenicu, opipavala je ponovo i ponovo dno obloženo crvenim somotom.

„To je poklon za tvoju budućnost“, rekla je majka koja je stajala kraj nje. Klekla je i privukla Lejlinu glavu na svoje rame. „Jednog dana bićeš veoma lepa i poželjna žena. Paša će ti biti zahvalan za usluge koje ćeš mu pružiti. Njegovu zahvalnost možeš čuvati u svom kovčežiću.“

Lejla nije razumela ništa od onoga šta joj je majka govorila. Shvatala je samo da ju je prevarila svetlucava spoljašnjost jer je očekivala isto tako svetlucavu unutrašnjost. Greška, koja...

„Lejla, probudi se.“ Neko joj je grubo drmao rame. Lejla se pridigla i zbunjeno treptala. U hamamu se od pare sve rasplinjavalo. Čak je i lice osobe koja je stajala pored nje bilo kao prekriveno velom.

„Hatisa, šta želiš?“, Lejla se nakašljala i pokušala da se sabere.

„Lejla, spavaš već dva sata. Pomislila sam da su ti stavili nešto u jelo.“

Dobra Hatisa uvek je mislila na najgore. Na svakom uglu videla je pokušaje trovanja i spletke. Nije to bilo sasvim neosnovano, zavist i ljubomora već su mnoge haremske žene prerano oterale u grob. Ipak, ovde nije bilo nikoga koga je ona ugrožavala i ko da bi joj zato sipao otrov u kafu. Njen položaj nije bio značajniji od položaja robinje; ona nije bila ni opasnost ni ozbiljna suparnica drugima.

„Ma, ne, Hatisa“, odgovorila joj je. „Samo sam umorna.“

Bila je to laž. Nije bila umorna, već je čeznula za zaboravom koji bi joj san podario. U snovima je mogla da gospodari svojim životom, mogla je da bude sve što poželi i da ponovo proživljava sećanja koja su joj se dopadala, a sve ostalo da zaboravi.

Protegnula se, zevnula i ustala. Hatisa joj je pružila veliku, belu maramu od muslina, koju je Lejla ogrnula oko golog tela. Crna, vlažna kosa dopirala joj je do kukova. Služavka će se kasnije pobrinuti za nju.

Zajedno sa Hatisom hodala je bosonoga po podu ukrašenom mozaikom. Na pločicama toplih kamenih klupa sedele su i ležale žene svih uzrasta. Vitka, tamnoputa tela, pored bujnih tela boje alabastera s mekim, svetlim bedrima. Neke od prisutnih brčkale su se u kadama, a druge su robinje masirale mirisnim uljima. Bilo je gotovo teško disati jer je vazduh bio ispunjen parom i najrazličitijim aromama. Lejla se ovde dobro osećala i svaki slobodan trenutak provodila je u hamamu. Vlažan vreo vazduh omamljivao je i opuštao i telo i dušu. Ovde nije razmišljala niti donosila odluke, jednostavno se prepuštala užitku.

Hatisini i Lejlini putevi razišli su se čim su napustile kupatilo, budući da su živele u različitim krilima harema. Lejla je

boravila u odajama pored Anvar, svoje majke. Aga Saad, egiptski evnuh zadužen za majčinu i kćerinu dobrobit i sigurnost, naklonio se pre nego što joj je nečujno otvorio vrata. Lejla je isto tako nečujno proletela pored njega i ušla u sobu.

Njena majka ležala je na krevetu umotana u svetloplavu svilu – kao ogromna larva iz koje izvire crna kosa. Nepomično je piljila u tavanicu. U sobi se, bez sumnje, osećao miris opijuma.

Majka je bila slomljena. Nikada nije prebolela to što paša nije želeo da se njome oženi i tako od nje napravi kadunu. Teško joj je padalo da bude jedna od mnogih. Zbog toga više nije napuštala svoje odaje, nije se šetala vrtom niti odlazila na izlete na koje su išle žene s vremena na vreme. Jednom rečju, isključila se iz svega, pušila je opijum ili hašiš, a obroke su joj donosili u krevet. U mirisnim isparenjima hamama izgubila je lepotu. Ugojila se od ratluka, slatkoće kojom je pokušala da ublaži bol, i to toliko da je čak ni po istočnjačkim merilima više nisu smatrali punačkom, već ružno izobličenom.

Više od decenije paša je nije pozivao kod sebe. A u retkim trenucima kada je bila svesna, preklinjala je Lejlu da pobegne da ne bi završila kao ona.

Lejla je i sama već razmišljala o tome, ali nije znala kako to da izvede. Izvan palate nije imala nikoga kome bi se mogla obratiti. Sve što je ona poznavala, jedino mesto gde se osećala sigurno, bilo je ovde, u prividnoj bezbrižnosti harema. A toga nije želela da se odrekne.

Ponovo je zatvorila vrata i otišla u svoju sobu, koja nije bila uređena manje raskošno od majčine. Na zidovima je visio brokat, svetlost je dopirala iz umetnički izrađenih kandila od šarenog stakla, a debeli tepisi su u više slojeva prekrivali mermerni pod koji se presijavao.

Na noćnom stočiću pored velikog, zlatom uokvirenog ogledala, stajao je kovčežić koji joj je paša poklonio pre deset godina. Spustila se na hoklicu i privukla kutiju. Pre nego što je izvukla zasun iz ušica, po navici je vrhovima prstiju prešla preko dragog kamenja.

Danas kovčežić nije više prazan. Nakon što joj je oduzeo nevinost, paša joj je poklonio rubin veličine kokošjeg jajeta. Prsten sa smaragdima dobila je kada ju je drugi put pozvao i kada mu je pružila zadovoljstvo. Svaki komad nakita imao je svoju priču. Biserne minduše takođe. One su bile poslednji pašin poklon; posle toga nije je više pozivao k sebi.

Od tada je prošlo već više od četiri godine. Lejla nije znala da li ga je odbijalo nešto što je radila ili je se jednostavno zasitio. U svakom slučaju, znala je da nikad neće postati kaduna. Za razliku od majke, ona nije gajila iluzije o svom položaju. Ne više. Nije ona bila ništa drugo do podatno telo s kojim je paša mogao da postupa kako god zaželi.

„Lejla.“

Iz misli ju je trgao tihi glas, pa je ustala. U sobi je stajala žena. Preko narandžastih pantalona nosila je svetložuti kof-tan; njegova boja milovala je njenu maslinastu kožu. Džamila je već više od dvadeset godina babica, učiteljica i bliska prijateljica haremskih žena. Ona je znala sva neophodna sredstva za sprečavanje trudnoće, njeno podsticanje ili prekidanje. Učila je devojke umeću ljubavi, veštini ulepšavanja i umešnosti kako da i u najkraćem razgovoru s muškarcem uzdignu njegove vrline. Ublažavala je porođajne bolove, tegobe koje nastaju za vreme mesečnice i umela je da pomogne i dâ savet kada je reč o lečenju mnogih bolesti.

Istini za volju, u palati je postojao i lekar, ali on nije smeo da dodiruje žene. Umesto toga one su mu, obučene i

poкривene velom, opisivale svoje tegobe uz pomoć lutke od slonovače ili ebanovine. Iz tog razloga ni njegove dijagnoze ni prepisana sredstva nisu bila tako delotvorna kao Džamilina.

„Paša hoće da te vidi“, rekla je Džamila.

„Mene?“, ponovila je Lejla u neverici. „Da se nisi prevarila? Znaš i sama koliko je vremena prošlo od kada me je poslednji put tražio?“

„Da, naravno da znam. Ali to ne menja činjenicu da danas hoće da te vidi. Evo tvog leka.“ Džamila je iz kaftana izvukla bočicu. „Šta god da se desi, kada ispiješ moj napitak nećeš morati da brineš da ćeš zatrudneti.“

Lejla je uzela bočicu i izvadila čep. Lekoviti napitak je bio gorak, ali ni približno kao saznanje da u ovoj prilici nema šta da kaže. Kao ni u jednoj drugoj.

„Poći ćeš sa mnom?“ Vratila je Džamili praznu bočicu.

„Ako želiš, rado ću poći s tobom.“ Posmatrala je odeću razbacanu svud naokolo i čekala da se Lejla oslobodi svilenog ogrtača kojim se obavila kad je napuštala hamam.

Lejla se pred Džamilom kretala bez stida. Stida nije ni bilo među haremskim ženama. Osim toga, Džamila je zauzimala posebno mesto. Ona je bila ta koja je pregledala tela devojaka, koja ih je podučavala kako da pruže zadovoljstvo i kako da ga same osele.

Stoga se nije povukla kada je Džamilina ruka kliznula preko njenih obnaženih kukova, blago i nežno sve dok joj konačno nije završila na grudima. Potom se savila i sklopila usne oko ružičaste bradavice.

Lejla ju je polusvesno pomazila po kosi. Osetila je kako su joj se bradavice nadražile dok ih je vešt jezik mazio, ali nije se uzбудila. Da, postojalo je vreme kad joj se telo topilo od

žudnje i kad je od Džamile zahtevala sve više i više. Sve dok je žena konačno ne bi predala gospodaru da bi on mogao da uživa u tek probuđenoj strasti.

Ponovo se pred Lejlinim očima, u živopisnim slikama, pojavilo ono veče kada ju je Džamila prvi put odvela kod paše Ahmeta:

„Dobro mi došla, dragulju moje kuće.“ Paša Ahmet se nasmejao, a njegovo lepo lice izgledalo je još privlačnije. Ustao je sa širokog divana na kome je ležao i pušio nargilu. U vazduhu se osećao mirisni duvan.

Lejla je klekla, kao što joj je Džamila naredila, i gledala u pod. Srce joj je tako snažno tuklo da se plašila da bi ga paša mogao čuti. Poslednjih dana mislila je samo o tome šta će se desiti kad se prvi put sretnu. Kako da pruži paši različita zadovoljstva i zahvaljujući tome postane njegova miljenica. Sama pomisao na to toliko ju je uzbuđivala da je morala da mazi samu sebe kako bi umirila svoju žudnju.

„Džamila, hvala ti, možeš se udaljiti“, čula je pašine reči. Trenutak kasnije osetila je njegove prste na kolenu.

„Lejla, ustani.“

Treptala je zbunjeno. „Gospodaru, ja...“

Nasmejao se. „Znam, znam. Džamila vam uvek kaže da na kolenima dopuzite do mog kreveta kako biste mi pokazale svoju poniznost i odanost. A ja joj uvek govorim da ne cenim ništa od toga. Ni poniznost, ni odanost, ni puzanje na kolenima.“

Pružio joj je ruku i ona je ustala. Bez reči ju je odveo do kreveta. „Pred nama je mnogo noći kada ću moći da uživam

u tvom znanju i umeću. Danas ćeš mi, međutim, pokloniti ono što samo jednom možeš darivati, a ja ću ti zauzvrat pružiti zadovoljstvo kakvo možda nikada više nećeš iskusiti.“

Njegove reči ispunile su njena očekivanja, mada se trudila da sakrije uzbuđenje. Zastao je ispred ogledala pored kreveta, odmah iza nje. Njegovi prsti klizili su po rubovima njenog jeleka od brokata koji je nosila preko tanke lanene košulje. Prelazio joj je prstima preko ramena, a onda je jelek pao na pod.

Kroz tananu tkaninu košulje nazirale su se njene već nadražene bradavice. Na vratu je osetila pašin dah, a ubrzo potom i usne koje su joj polako šetale preko kože. Mirisao je na mešavinu pačulija i duvana, na uzbudljiv muški miris zbog koga je Lejla glasno uzdahnula. Kako je samo često čeznula da paša konačno od nje napravi ženu. A počelo je mnogo bolje nego što je zamišljala. Napetost se stišala.

Njegove usne spojile su se sa njenim i oduzele joj i dah i misli. Njegov jezik uronio joj je u usta, milovao je i mamio vrelim, slatkim, zanosnim obećanjem.

Htela je da se okrene ka njemu, ali on ju je čvrsto držao i otkopčavao joj dugmad na košulji. Onda se odmakao i preko glave joj skinuo odeću.

„Pogledaj se, Lejla. Gledaj kako si lepa“, priljubio je obraz na njen obraz i šaputao joj je na uho.

Ona je u ogledalu posmatrala kako joj stavlja ruke na pune bele grudi, koje su još više isticale njegovu tamnu kožu. Njene ružičaste bradavice bile su čvrste poput kamenčića. Prelazio je palcem preko njih i Lejla je osetila kako krv u njegovom krilu pulsira. Naježila se.

Paša je nastavio da nadražuje očvrstle vrhove njenih bradavica sve dok Lejla nije duboko uzdahnula i zastanjala.

Sasvim se naslonila na njega i izvila gornji deo tela kako bi bolje osetila njegovu nežnost.

Dok joj je milovao grudi, paša je naredio: „Odeži pojas i skini pantalone“. Poslušala ga je. Zasvetlucale su njene već vlažne stidne usne bez ijedne dlačice.

Tamna ruka kliznula je preko njenog stomaka, uronila joj među bedra i ispitivala otvor. Lejla je nagoni raširila noge. Jasna moć rasuđivanja povukla se na neko nepoznato mesto; postojala je samo vatrena čežnja.

Ruka mu se vratila na njene grudi i trljala bradavice rosom njene požude. Bez protivljenja dopustila je da se događaji nižu, samo je prigušenim, nerazgovetnim glasovima iskazivala svoju požudu.

Neočekivano, uz leđa joj se priljubila vrela gola koža, a kao odgovor na njeno preklinjanje, uvukao joj je koleno među noge. Bestidno se trljala o njegove butine, pokretala je karlicu tamo-amo u ritmu nagona.

Paša je palcem i kažiprstom obuhvatio njene vlažne, lepljive bradavice, stiskao ih je i povlačio. Vrtlozi iskričave požude prožimali su joj telo. Čvrsto se držala za njegove podlatkice, jahala mu je na bedrima sve dok prostor oko nje nije eksplodirao u svetlu.

Bez daha se ponovo pribrala. Paša je još uvek stajao iza nje i grlio je otpozadi. U ogledalu mu je videla lice i užarene oči, a na zadnjici je osećala njegov čvrst ud.

Uzbuđenje joj se naglo vratilo. Savila se, raširila mu noge i opipavala rukom između njih, sve dok nije pronašla njegov ud. U trenu je zaboravila sve što joj je Džamila ikada pričala o prefinjenosti, taktici i erotskim igrama. Želela ga je. Sada. Odmah.

Njeni nestrpljivi prsti vukli su ga i privlačili ka vlažnoj, pohotnoj pećini. Otpuzala je i stisnutih zuba morala da čeka da on ponovo zauzme položaj. Položio je ruku na samo dno njene kičme i oprezno je spuštao. Onda je osetila da je konačno prodro u nju. Bol je trajao samo tren, bio je gotovo neprijetan i neuporediv sa osećajem da je polako ispunjava i širi svojim čvrstim mesom. Zastenjala je i izazovno gurala karlicu prema njemu, a on se pokorno kretao u njoj.

Lejla se pridržavala za zlatni okvir ogledala, jedino za šta je mogla da se uhvati. Dugim i snažnim prodiranjem paša ju je doveo do vrhunca, koji je bio neizbežan poput izlaska sunca i tako snažan da je izgubila svest.

Opružena na krevetu, ponovo se probudila. Paša je ležao pored nje, nag kao što ga je Alah stvorio, oslonio je glavu na ruku i posmatrao ju je s blagim smeškom.

„Lepa moja Lejla, nisi me razočarala. Ali dosta je bilo odmora, želimo da nastavimo naše putovanje.“ Potom se nagnuo preko nje, usnama joj milovao grudi, lizao svetlucave kapljice njenog užitka, a onda se, preko stomaka, spustio do zenita njenih bedara.

Neće svoje seme izliti u nju, obuzdaće se, ubeđivao ju je promuklim glasom. Tek kada njeno zadovoljstvo bude potpuno, tek kada njeno telo bude ispunjeno užitkom, misliće na sebe.

I održao je reč. Milovao joj je telo na sve moguće načine do ranog jutra i podario joj zadovoljstvo koje je prevazišlo sve njene slutnje. Tek kada je u potpunosti bila zadovoljena i kada joj se telo rastočilo u užitku, tek tada je mislio na sebe.

Danas je znala da je ovo učinio iz čiste muške sujete. Ipak, tada je zaista verovala da je to bilo nešto posebno i ponosno

je čuvala u kutijici rubin koji joj je paša dao nakon te noći ispunjene ljubavlju. S puno radosti ulepšavala se za njega kad god bi je ponovo pozivao kod sebe. Drugi put je on bio taj koji se prepuštao, a ona je pružala zadovoljstvo. Pošto je njeno telo uživalo u čulnoj ljubavnoj igri, i ona je u toku noći doživela vrhunac, ali ni približno snažan kao prilikom prvog susreta. I sve noći koje su usledile, iznova su izneveravale njena očekivanja, sve dok njeno telo nije prestalo da pokazuje bilo kakve znake požude. Nedeljama i mesecima ponavljali su se pašini pozivi, možda deset, dvadeset ili trideset puta. Potom je izgubio zanimanje za nju.

„Imaš najlepše grudi od svih žena ovde“, šaputala je Džamila promuklim glasom i ponovo vratila Lejlu u sadašnjost. „Čvrste, bele, krunisane ružičastim vrhovima.“

Lejli su ove reči bile poznate i znala je šta znače. Prišla je komodi i izvukla jednu ladicu. Prstima je napipala predmet koji je tražila: nabrekao veštački ud od slonovače, do najsitnijih pojedinosti veran uzoru. Blago je povijen i oivičen debelim venama, koje stvaraju privid života tamo gde ga nema zaista. Svakoj ženi koja će ga koristiti obećavaju nemerljivo zadovoljstvo. Glavić liči na zrelu šljivu s dubokim urezom.

Lejla ga je dobila od Džamile u vreme kada ju je podučavala umetnosti ljubavi. Učiteljica je na njemu pokazivala šta treba raditi rukom, svaki dodir, a na kraju je zahtevala i od svoje učenice da ponovi pokazano. Lejla je naučila koje su tačke kod muškarca posebno osetljive na nežnosti ili kako da klonulog putnika pretvori u čvrstog ratnika. Nakon što je Lejla izgubila nevinost, Džamila joj je pokazala kako sama da se zadovolji igračkom od slonovače i savetovala je da to radi što češće kako bi podstakla strast i upoznala se sa svojim telom. Međutim, bio je to bezuspešan pokušaj, budući da sav

njen trud nije bio dovoljan da trajno veže pašu za sebe i tako učvrsti svoj položaj u haremu.

Lejla se polako i izazovno veštačkim udom mazila po obrazima, dok je Džamila gladnim očima pratila njene pokrete. Pre nego što je dotakla usne, Džamila joj je zadržala ruku i okrenula k sebi vrh uda od slonovače.

Jezik joj je klizio po naborima, polako, s uživanjem, dok se njena ruka još uvek poigravala s Lejlinim grudima. Bilo je bezbroj glasina o Džamili. Ljubavnici van harema pričali su svakakve neistine o njoj, jer ona je bila jedina žena koja je bez teškoća i bez pratnje smela da napusti palatu. Drugi su želeli da znaju zadovoljava li ona i evnuhe kojima u potpunosti nedostaje muškost. Ali niko nije tačno znao niti je imao hrabrosti da pita Džamilu o tome.

Kako bilo da bilo, ostale žene su je poštovale, a kada je trebalo zadovoljiti Džamilu, nijedna od njenih štićenica nije odbijala taj zahtev. Ni Lejla nije bila izuzetak.

Grčevito se trudila da oseti zadovoljstvo ili uzbuđenje, jer znala je da Džamila nije neko ko samo uzima već i uzvraća u istoj meri. Ipak, koliko god se trudila, spretne ruke druge žene ostavile su je potpuno hladnom. Kako bi prikrla nedostatak strasti, gurnula je veštački ud u Džamilina usta.

Kada je Džamila počela da ga sisa, Lejla ga je kratkim, snažnim pokretima pomerila napred-nazad. Njeno stenjanje potvrdilo je Lejli da to radi onako kako treba. Ruka joj je skliznula u Džamiline pantalone i tražila vlažno mesto među njenim bedrima. Polako joj je trljala nabrekle donje usne i gurala prst u procep koji je vapijao od žudnje, u istom ritmu u kome je pomerila veštački ud u njenim ustima.

U sobi je bilo tiho, nije se čulo ništa osim Džamili-nog dubokog, prigušenog disanja i šuškanja svile. Lejla se

pomerila bliže krevetu i pokazala Džamili da legne, ne prekidajući pritom svoje pokrete. Klekla je pored nje i izvukla joj veštački ud iz usta. Džamila se nije bunila. Kada ju je Lejla pogledala i bez reči joj preko kukova svukla pantalone, obrazi su joj se zarumeneli, a oči sijale od grozničavog iščekivanja.

Lejla je skinula sve sa nje i raširila joj noge. Džamilina koža sijala je kao posuta zlatnim prahom. Prorez ispod stidnice bez ijedne dlačice bio je blago otvoren i otkrivao ružičasto meso, koje se prepušteno i puno žudnje nudilo Lejli.

Vlažan glavić veštačkog uda presijavao se dok je Lejla njime gotala i dražila njeno najsvetije mesto, ne prodirući potpuno. Džamilino duboko disanje pretvorilo se u požudno stenjanje. Kružila je kukovima i izvijala leđa nad čaršavom.

Lejla je posmatrala kako to deluje na nju, osećala se kao posmatrač koji ne učestvuje u tom činu. Tačno je znala šta mora da radi da bi pojačala Džamilino zadovoljstvo do granica izdržljivosti. Nije prodirala u nju, odmah ga je izvlačila, milovala joj glavićem stidne usne i dražila nabrekao klitoris. Onda je ponovo na tren prodirala, okretala ga, ponovno prodirala, pa ga opet okretala kako bi vene sa spoljne strane veštačkog uda povećale nadražaj prilikom prodiranja.

Dok je pružala zadovoljstvo, Lejli su se na čelu pojavile graške znoja, ali sve ostalo na njenom telu bilo je suvo kao barut.

Konačno su prodiranja postala brža i snažnija, drugu ruku joj je spustila na stidne usne i palcem dražila nabrekao klitoris, sve dok Džamila nije doživela vrhunac i vrisnula prigušeno, gotovo životinjski. Nakon poslednjeg izdizanja, telo joj je klonulo i posmatrala je Lejlu poluzatvorenih očiju. Blago se osmehivala dok je gledala veštački ud u Lejlinim rukama.

„Sada je red na tebe. Dopusti mi da te zadovoljim“, rekla je i ustala.

Lejla se udaljila od kreveta u nadi da Džamila ovo neće shvatiti kao beg. Pred muškarcem je lako mogla da odglumi zadovoljstvo i strast, ali ne i pred svojom učiteljicom. „Ne, bolje da se spremim. Ne moraš me pratiti, odmori se još malo. Ovde ti niko neće smetati.“

Brzo je ogrnula komad odeće koji se našao u blizini i odlepršala. Tanka svila bila je protkana čipkom, a veo koji je išao uz nju bio joj je šnalom pričvršćen za kosu. Papučice sa uvijenim vrhovima upotpunile su savršenost njene pojave.

Nakon što je Lejla napustila sobu, Džamila se sklupčala na krevetu i zatvorila oči. Lejla je sada znala kako da dođe do palate, budući da je u međuvremenu veoma često išla tim putem, a ipak joj se uvek činila sve dalja. Koraci su odzvanjali hodnicima sa stubovima, čiju raskoš već izvesno vreme nije ni primećivala.

Pre nego što se domogla krila gde ju je paša primao, morala je da prođe kroz unutrašnji hodnik koji su krasili brojni bunari. Zbog žuborenja vode nije mogla da čuje korake koji su je pratili. Stoga se preplašeno trгла kad ju je neko ščepao za ruku.

„Lejla, dugo te nisam video.“ Glas je bio dubok i baršunast. Dubok i baršunast kao i oči koje su je čežnjivo gledale. „Beje Karime“, uzvratila je drhtavim glasom. „Očekuju me, molim vas, pustite me da prođem.“

Stisnuo joj je ruku još snažnije. Ako tako nastavi, ostaće joj modrice. „Okolnosti će se promeniti, Lejla, vrlo skoro, a onda ćeš biti moja. Ne jednu noć, već zauvek.“

Lejla je pokušala da sakrije strah. Karim je bio najmlađi brat paše Ahmeta. Tajanstven i vlastoljubiv čovek, svestan svoje privlačnosti, nastupao je bez ustezanja. A kada njegova zavodljivost nije bila dovoljna, nije prezao ni od čega, što je

Lejla znala iz iskustva. Iako joj se steglo u stomaku, zadržala je prividnu hladnoću. „Samo mi jedan može naređivati, a to niste vi, beje Karime“, rekla mu je odlučno.

„To ćemo još videti“, uzvratio je i sagnuo se. I pre nego što je uspela da se snađe, sklonio joj je veo s lica i prešao vrelim, suvim jezikom po njenom obrazu. Potiskivala je sve snažniji osećaj mučnine, jer nije želela da mu pruži zadovoljstvo i pokaže da ju je njegova drskost na bilo koji način dotakla.

„Očekuju me, pustite me“, rekla je mirnim tonom i oslobodila se njegove ruke.

„Smeš da ideš, ali pronaći ću te ponovo, Lejla, ne zaboravi. Nikada ne zaboravi.“ Njegova nedvosmislena pretnja podsetila ju je na siktanje razdražene zmije u telu čoveka.

Lejla se okrenula i skamenjeno nastavila da korača. Kretala se kao marioneta. U strahu je osluškivala slede li je njegovi koraci sve dok se na kraju nije, sa osećajem olakšanja, naslonila na mermerni zid u jednoj niši. Teško je disala i pokušavala da se smiri, ali nije uspevala. Osećala je sve snažniju mučninu, sklupčala se, zastenjala i isповраćala se na mermerni pod. Drhtala je i trudila se da se nasloni na zid, ali grč koji je osećala primorao ju je da klekne.

A onda je sve oko nje postalo crno.